

3. projektové setkání – Polsko

Ve dnech 7. – 13. května 2017 se dosud nejpočetnější výprava gymnázia v historii všech tří projektů zúčastnila 3. projektového setkání v rámci projektu YOU ON MY MIND, které bylo organizováno soukromým jazykovým gymnáziem PARNAS v polské Wroclawi. Naši školu reprezentovali Alex Kocian z kvarty, Adéla Baránková, Kristýna Maderičová, Adéla Benešová a Radek Blahutka z kvinty, Judita Jelínková a Slávek Mitáček z 1.A, David Čada a Jiří Žebra ze sexty a Natálie Pančochářová ze septimy za pedagogického doprovodu Moniky Ščerbíkové a Veroniky Benešové.

Cestování bylo tentokrát dost pohodlné, neboť jsme vyrazili z hodonínského vlakového nádraží v 9.24 hodin a po přestupu v Katovicích jsme do Wroclawi dorazili v 15.30 hodin. Při cestě vlakem jsme měli dost času i prostoru, abychom mohli pilovat naše kulturní vystoupení čili zpěv moravských lidových písniček. Po příjezdu na Wrocław Główny si studenty rozebrali jejich polští hostitelé, s nimiž se většina znala už z hodonínského setkání, takže šlo o radostné shledání a bylo na co navazovat. Večer se někteří z nás kochali hudebně-světelnou show Kráska a zvíře na fontáně poblíž jedné z dominant Wroclawi, Haly století.

V pondělí 8. 5. jsme byli ráno ve škole přivítáni paní ředitelkou a po krátkém pěveckém vystoupení jedné ze studentek jsme se pustili do prezentace našich zemí, regionů, měst a škol. O ČR, jižní Moravě a Hodoníně pohovořili za náš tým Alex, Judita, Radek a Adélka Baránková. Naši školu pak prostřednictvím vlastního autorského videa představili David, Natka a Jirka. Dopoledne jsme také vyslechli přednášku britského zaměstnance EU pana Billa Martina o nutnosti celoživotního vzdělávání a významu programů EU pro vzdělávání mladé generace, jejíž součástí byly i dotazy ze strany studentů. Po obědě přichystaném cateringovou firmou, což je v této soukromé škole bez vlastní jídelny každodenní praxí, následoval výtvarný workshop. Všichni studenti byli rozděleni do čtyř mezinárodně smíšených skupin, každá skupina dostala jeden malý dřevěný stůl a jejím úkolem bylo napsat na něj jednu ze slabik slova TO-LE-RAN-CE a vyzdobit jej. Rukodělným činnostem však ani poté nebyl konec! Dalším úkolem totiž bylo šití, což je činnost, kterou si někteří studenti měli možnost vyzkoušet poprvé v životě. Jako dárek od polské školy dostal každý modrý sportovní pytlík na záda a na něj si měl našít nějaké slovo vztahující se k našemu projektu, které si vystříhнул z látky, např. RESPECT, COURAGE, TOLERANCE apod. Poté se studenti v doprovodu svých polských hostitelů vydali vstříc volnému odpolednímu programu, který zahrnoval např. bowling, nákupní centra, návštěvu místní ZOO nebo třeba ochutnávku typických polských pokrmů jako jsou pirohy nebo polévka žurek.

V úterý 9. 5. jsme pracovní program ve škole zahájili prezentací o odvážných lidech z jednotlivých partnerských zemí. Za naši skupinu vystoupila Áda Benešová, která představila Cenu Michala Veliška, některé z oceněných Čechů a jejich odvážné činy. Následně jsme vyrazili na společnou prohlídku historického centra Wroclawi, kterou jsme zahájili v nádherně vyzdobeném univerzitním sále s názvem Aula Leopoldina. Někteří z nás se na tomto místě dostali i do příspěvku místní polské TV stanice. Před polednem nás na radnici na hlavním wroclawském náměstí Rynek přivítal starosta (v polštině „prezydent“, psáno s ypsilon) města pan Rafal Dutkiewicz, který na nás silně zapůsobil svým charizmatem a sympatickým přirozeným vystupováním. Jeho návrh, abychom si společně zaspívali písničku Bratře Kubo jako kánon ve svých národních jazycích, nás zpočátku trochu zaskočil, ale tuto hrozenou rukavici jsme nakonec všichni s radostí zvedli. Odpoledne pokračovala prohlídka Wroclawi procházkou po starobyklých uličkách, kde jsme s nadšením objevovali další a další trpaslíky typické pro toto

město a obdivovali krásu a různorodost místních kostelů, jejichž počet nás ohromil. Ve zkratce se dá říct, že Wrocław prostě je městem trpaslíků a kostelů! Zúčastnili jsme se i party u příležitosti oslav Dne Evropské unie, která probíhala v jednom z místních parků. Náš odpolední program jsme pak zakončili ve velké židovské synagoze Pod Białym Bocianem, kde jsme měli možnost prohlédnout si i místní (nyní nefunkční) lázeň mikve a dozvědět se něco více o pohnuté historii tohoto místa z fundovaného výkladu místní milé průvodkyně.

Ve středu 10. 5. nás čekala celodenní exkurze na dvě zajímavá místa – do bývalého pracovního tábora Gross-Rosen a do Krzyżowe, kde se dnes schází zejména polská a německá mládež. Jak jsme se dozvěděli z průvodcovského výkladu, nesloužil Gross-Rosen primárně jako vyhlazovací koncentrační tábor, ale jako zdroj pracovní síly pro místní kamenolom. Věznění v něm byli pouze muži, kteří byli ve zdejších nelidských podmínkách schopni přežít v průměru max. 2 – 3 měsíce nepředstavitelné dřiny. Na konci války nacisté tento tábor zapálili, ale jeho část byla obnovena a nyní funguje jako muzeum a památné místo. Krzyżowa je naopak spojena s protinacistickým odbojem přímo z německých řad, kdy byla místem, kde se scházeli spiklenci pod vedením majitele usedlosti pana Moltkeho a plánovali obnovení demokracie v poválečném Německu. V listopadu 1989 zde také proběhla slavná usmiřovací polsko-německá mše za účasti tehdejších premiérů obou zemí Tadeusze Mazowieckého a Helmuta Kohla. Nyní toto místo s úžasnou klidnou atmosférou uprostřed krásné krajiny slouží jako ideální venkovský prostor pro setkávání polské mládeže se svými mezinárodními protějšky. My jsme měli možnost zúčastnit se zde zajímavě vedeného workshopu na téma tolerance, stereotypů a lidských práv a prohlédnout si výstavu pod širým nebem o tomto historicky významném místě.

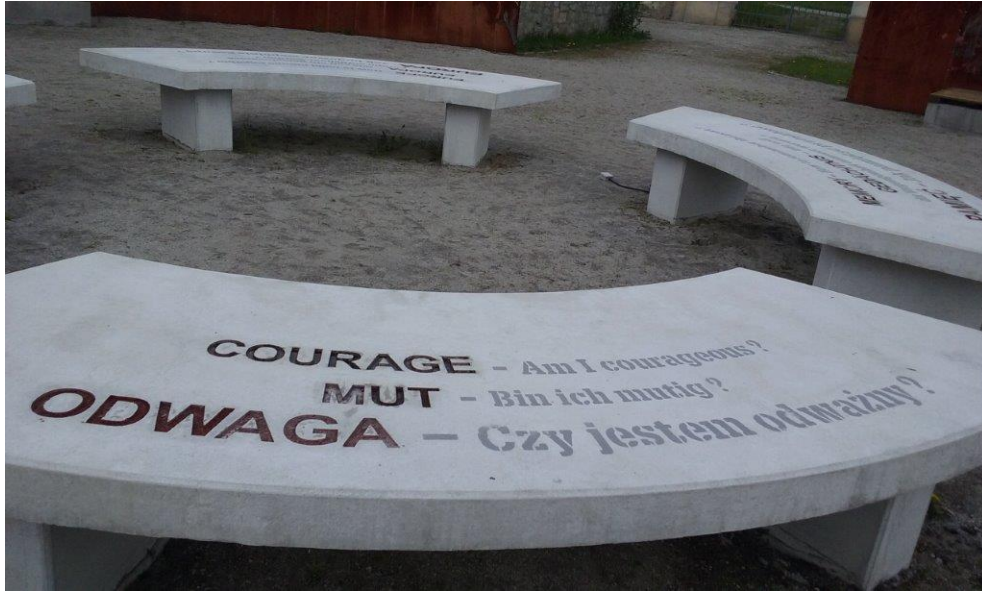
Ve čtvrtek 11. 5. jsme vyrazili otestovat svou toleranci a odvahu prostřednictvím sportu, a sice turistickým výšlapem na polské straně Krkonoš. Naším výchozím bodem byla vesnice Karpacz, kam jsme se posléze i vrátili na vydatný pozdní oběd. V průběhu slunečného dne jsme se kochali krásnou jarní přírodou s občasnými zbytky sněhu, šťavnatou zelení okolních stromů, křišťálově třpytivým horským jezírkem a také pozoruhodným vikingským kostelem Wanga. Ani zde mládež nezhálela a ve skupinkách plnila vědomostní kvíz na téma Krkonoš připravený polskými studenty. Únava z nabitého programu nejen tohoto, ale i předchozích dnů se již začala zřetelně projevat a na zpáteční cestě vezl autobus většinu účastníků řádně utmácených, spících a v některých případech i spálených od ostrého jarního sluníčka.

V pátek 12. 5. jsme se ráno sešli ve škole a písemně zhodnotili dosavadní průběh setkání. Poté došlo na slavnostní předání certifikátů o účasti. Po generálce večerního vystoupení jsme vyrazili do muzea Solidarity, které nás nadchlo moderním přístupem a interaktivností. Po dvouhodinovém výkladu se nám ani nechtělo odcházet, protože otázek nás napadala ještě spousta. Pozdě odpoledne nás pak čekalo slavnostní ukončení tohoto projektového setkání v klubu Bakara, kde každá partnerská škola předvedla svůj krátký program či vystoupení. My jsme secvičili pásmo tří moravských lidových písniček za doprovodu vrtěné a skočné a snad i pomocí jednoduchých krojů se nám podařilo vnést na tuto party alespoň na chvíli atmosféru našich slováckých hodů. Následovala bujará diskotéka a občerstvení připravené hostitelskými rodinami. Po ukončení programu ještě někteří hostitelé vzali své hosty na nejvyšší wrocławskou budovu Sky Tower (212 m) na jedinečnou noční vyhlídku.

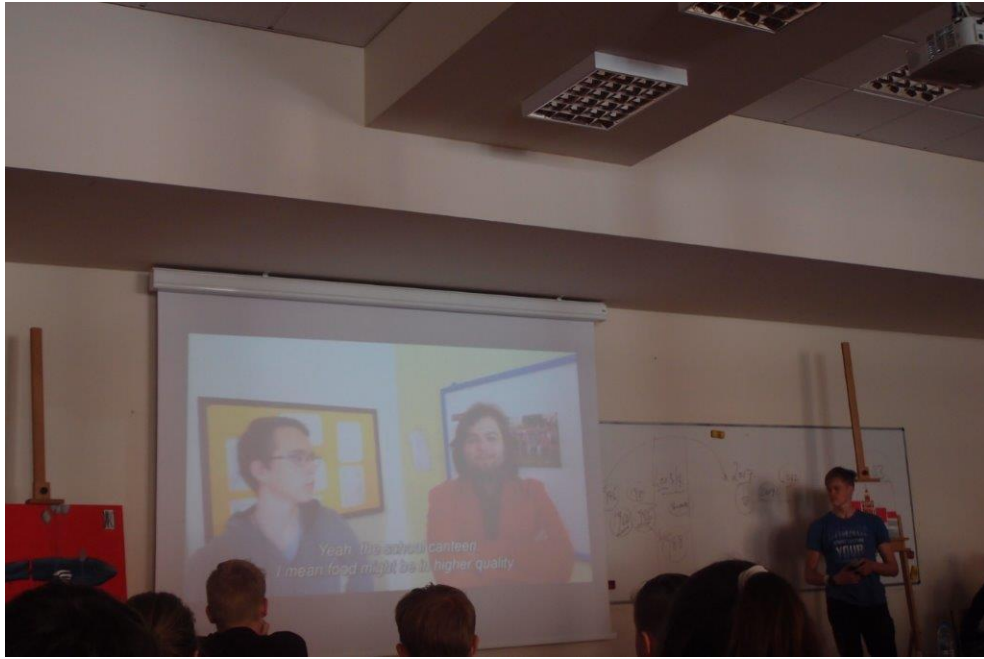
V sobotu 13. května nastal čas loučení a cesta zpět domů. V příštím školním roce nás čekají projektová setkání v Chorvatsku (říjen 2017), Německu (únor 2018) a Řecku (duben 2018).

PhDr. Veronika Benešová, školní koordinátorka projektu

[Polská TV reportáž](#)

Hodnocení studentů

Výjezd do polské Wroclavi v rámci projektu Erasmus+ nelze hodnotit jinak než kladně. Přiznávám, že jsem od toho moc nečekala a jen si řekla, že si to celé užiji. A zjistila jsem, že to bylo to nejlepší, co jsem mohla udělat. Poznala jsem spoustu nových přátel, nejen z Polska, ale i z Řecka a Finska. Prožila jsem týden v příjemné rodině a okusila jiné zvyky a kulturu. Získala jsem nové zkušenosti ohledně tolerance, na kterou měl každý účastník jiný pohled a workshop nám to hezky ukázal. Ve čtvrtek jsem viděla Krkonoše z polské strany, kde byla nádherná příroda. Wroclav mě neskutečně překvapila, nejen svým historickým jádrem města, ale také moderní částí s jejich nejvyšší budovou Sky Tower. S ní se pojí i můj nejsilnější zážitek a to na samotném konci tohoto týdne, kdy nás naši polští kamarádi vzali na vrchol budovy, odkud jsme viděli krásně osvětlené noční město.

Ač jsme zažili snad všechny roční období, stihli jsme nachladnout, tak se i spálit, domů jsme dojeli plní nezapomenutelných okamžiků a s úsměvem na rtech. Byl to tedy týden plný zážitků se skvělou partou lidí, za který jsem moc vděčná.

Na závěr bych chtěla poděkovat našim profesorkám, díky kterým můžeme získávat tak úžasné zkušenosti a takový projekt by bez nich nikdy nevznikl.

Na projektové setkání v Polsku jsem se moc těšil už od listopadu a nyní konečně nastalo. Každý den prožitý ve Wroclawi a jejím blízkém okolí byl něčím speciální a pro mě osobně také obohacující. V pondělí výtvarný den, odpoledne prohlídka města a bowling, v úterý návštěva primátora Wroclawi, ve středu poměrně silný emocionální zážitek v podobě návštěvy koncentračního tábora Gross Rosen, ve čtvrtek zase pohodový a oddechový výlet do Krkonoš a v pátek exkurze v nově otevřeném Muzeu solidarity a poté už jen závěrečné vystoupení a párty, na které rozhodně o zábavu nebyla nouze. Celkově nemám setkání moc co vytknout, všichni účastníci včetně hostitelské rodiny byli milí a vstřícní. Celý polský týden byl zorganizován dobře, školní program nebyl nudný a odpolední akce v podobě bowlingu, návštěvy nákupního centra nebo třeba posilovny se mi moc líbily. Jediné co bych vytkl byla party, jejíž délku bych minimálně dvojnásobně prodloužil. Jinak jsem si pobyt ve Wroclawi náramně užil. Za týden strávený v Polsku jsem poznal skvělé nové přátele, hostitelskou rodinu, která byla opravdu pohostinná a nemám jí co vytknout a také jsem se více sblížil s lidmi od nás ze školy, kteří se projektu zúčastnili taky.

V květnu 2017 se mi naskytla výjimečná příležitost na týden navštívit polské město Wroclaw. Jednalo se o jedno z projektových setkání projektu Erasmus+, s názvem You on my mind. Po tomto týdnu prožitém v Polsku můžu tento projekt jen a pouze doporučit. Je to perfektní způsob jak si procvičit a zdokonalit angličtinu, a popřípadě i jiné jazyky. V mém případě to byla i němčina, a týden mi stačil i k pochycení základů polštiny. Vše bylo skvěle zorganizováno, nejen co se týče dopoledního, či celodenního programu, ale také dostatku volného času na odpoledne, na které už měli naši hostitelé připravený taktéž zajímavý program, například v podobě nákupů v obchodním středisku, návštěvy centra města, nebo hledání trpaslíků po Wroclawi. Hostitelská rodina byla milá, a jsem rád, že mi poskytli skvělé ubytování i s výborným jídlem. Z celého týdne se mi asi nejvíce líbil den, kdy jsme podnikli výlet do Krkonoš. Po půlce týdne, kdy bylo stále

zataženo, nebo přšelo, vyšlo na oblohu totiž sluníčko a užili jsme si nádherný výlet. Naskytne-li se další příležitost, nejspíš bych se projektu rád zúčastnil ještě jednou a vyjel opět někam do zahraničí. Ale co rozhodně, tak doporučím tento projekt svým známým a kamarádům, protože je to velmi zajímavá zkušenost, a myslím, že je na místě této možnosti využít.

V květnu 2017 jsme s projektem Erasmus+ navštívili krásné město Vratislav ve státě Polsko. Náš pobyt trval 7 dní a ubytovaní jsme byli u rodin. Já jsem se svou rodinou byla naprosto spokojená. Bydlela jsem v krásném domě s Alexandrou, její maminkou, která byla úžasně vtipná a babičkou, která byla skvělá kuchařka. Celým týdnem nás provázel zajímavý program – prošli jsme si historické centrum města a při té příležitosti jsme na radnici navštívili starostu. Ve středu jsme jeli do koncentračního tábora Gross-Rosen a poté jsme navštívili Křížovou cestu, kde jsme po skupinách absolvovali workshopy o toleranci. Ve čtvrtek jsme jeli do Krkonoš a vyšlapali horu Kopa. Někteří z nás se sice spálili a celou cestu nadávali, ale ten výhled za to určitě stál. V pátek jsme navštívili muzeum Solidarity, což byl pro mě obrovský zážitek. Večer jsme měli malou diskotéku, kde jednotlivé státy předvedly něco svého, například národní tanec nebo nějakou klasickou píseň. Naše paní profesorky celou dobu fotily, a proto na tohle všechno máme spoustu vzpomínek nejen v hlavě ale i na papírech. Celkově se mi celý týden moc líbil, každému bych přála a doporučovala, aby si takovou zkušeností mohl projít.

Hrozně jsem se těšila na toto sekání, protože když se odehrávalo u nás, bylo to fantastické. Jelikož jsem z malého Hodonína a Wroclav je velké velkoměsto, byl to pro mě zážitek. Ne jen program, který vymysleli polští učitelé, ale i vyzkoušet si ranní cestování do školy autobusem, apod. Všichni účastníci byli moc milí. Když jsem potřebovala s něčím pomoci, vždycky se mi jí dostalo, buď od učitelů, studentů nebo rodičů. Za náš týden strávený v Polsku díky projektu Erasmus jsem získala mnoho nových zkušeností, zlepšila se mi angličtina a poznala jsem mnoho skvělých lidí, kteří mi budou moc chybět.

Týdenní návštěva Wroclawi se mi velmi líbila. Město samo je krásné, historické, s architekturou a zelení všude. Program, který pro nás měli Poláci nachystaný, byl pěkný, navštívili jsme hodně zajímavých míst jako setkávací místo mládeže Krzyzowa nebo koncentrační tábor Gross-Rosen. Taky se mi moc líbila pěší túra v Krkonoších, i když terén byl náročný. Celý týden jsem bydlela u skvělé rodiny, rodiče i moje ubytovatelka Ania byli hrozně milí. Ochutnala jsem u nich i tradiční polskou kuchyni, za což jsem ráda. Jsem vděčná, že jsem se mohla takového projektu zúčastnit, protože jsem si udělala hodně kamarádů z různých koutů Evropy a dozvěděla se něco nového o jejich kulturách a zvycích. Rozhodně bych se chtěla po tomto výjezdu někdy do Wroclawi vrátit.

Týdenní pobyt v Polsku konkrétně ve Wroclawi jsem si velmi užila. Překvapilo mě jak je Wroclaw krásné moderní město, ale zároveň má i historické jádro. Program, který pro nás byl nachystaný, se mi líbil. Navštívili jsme spousty zajímavých míst jako koncentrační tábor Gross-Rosen nebo městskou radnici, kde jsme se setkali se starostou. Bydlela jsem u skvělé rodiny, která

se ke mně chovala jako k vlastní, rodiče i moje ubytovatelka Sofia mi připravili krásné prostředí a ráda jsem ke k nim každý den vracela. Jsem vděčná, že jsem se mohla takového projektu zúčastnit, protože jsem poznala novou kulturu, město, novou rodinu a přátele. Chtěla bych se tam určitě co nejdřív vrátit a také se podílet na dalších podobných projektech jako je Erasmus+. Myslím, že nám to dává nový obzor do života a zkušenosti k nezaplacení.

Toto hodnocení bych rád rozdělil na 5 odrážek: jídlo, doprava, ubytování, program, post-program.

- Doprava
 - Ač jsme celou dobu cestovali vlakem, nebyla tak nepříjemná, jak by se mohlo zdát, ve vlaku panovala dobrá atmosféra a vlak samotný taky nebyl úplně nejhorší. Ve městě jsme se pohybovali většinou pomocí hromadné dopravy, což mi vůbec nevadilo, aspoň jsme poznali kus města a života v něm. Na delší výlet jsme jeli zajištěnou autobusovou dopravou, ta byla podle mě OK.
- Jídlo
 - Jídlo ve škole bylo velmi podobné jako v naší, řekněme ještě slušně – podobný blivajz. U rodin se nám (teda aspoň mě) dostalo péče jako v 4 hvězdičkovém hotelu a jídlo bylo až, až – na snídani „švédsko – polský stůl“ a na večeři většinou teplé a velmi vydatné jídlo, k tomu dezert ve formě ovoce nebo pyré. Jídlo v restauraci bylo luxusně připraveno, i za tu cenu se vyplatilo☺.
- Ubytování
 - Jak už jsem zmínil, byl to pro mě čtyř hvězdičkový hotel, kdy jsem měl celé patro prakticky pro sebe, velký pokoj a kdykoliv jsem cokoliv potřeboval, mohl jsem si o to požádat na recepci... Teda u rodiny ☺.
- Program
 - Byl myslím pěkný, i když v některých bodech dost zdlouhavý a unavující, ale připravený pečlivě.
- Post-program
 - To, co si pro nás hostitelé nachystali, bylo úžasné, každý den jiná zábava – od nakupování, přes procházky a bowling, až po finále na Sky Toweru (nejvyšší věž Vratislavi). Každý den jsme si navečer sedli k hudbě a zhodnotili si den a to, co nás čeká den následující.

Závěrem: Ve Vratislavi se mi s Erasmus+ moc líbilo a rád bych se tam někdy soukromě nebo znovu s Erasmusem vrátil.

Na projekt v Polsku jsem se moc těšil a už i nyní můžu říct, že se určitě zapojím i do příštího.

Čas strávený ve Wroclawi a v jejím okolí byl něčím speciální a pro mě velmi zajímavý.

- Pondělí – výtvarný den, prohlídka města a jako finish dne bowling
- Úterý – návštěva primátora Wroclavi
- Středa – návštěva koncentračního tábora Gross Rosen
- Čtvrtek – pohodový výlet do Krkonoš, po kterém jsme všichni vypadali jak rajčátka
- Pátek – exkurze v muzeu solidarity, závěrečné vystoupení a discoparty

Projektů nemám, co vytknout, účastníci a rodiny byli milí a velmi tolerantní. Program byl velmi pestrý a dobře časově navrhnutý. Jediná věc, co by se dala vytknout je, že discoparty – byla velmi krátká.

Jinak všechno super. Našel jsem si nové přátele, jak zahraniční, tak i z našeho gymnázia.

Nejvíce bych chtěl vychválit poděkovat našim usměvavým a trpělivým sluníčkům, což jsou naše milé paní profesorky V. Benešová a M. Ščerbíková.

Díky moc za úžasný týden!

Activities I enjoyed the most:

- Hike in Karkonosze mountains
 - Workshop in Krzyżowa
 - Gross Rosen concentration camp
 - Disco in the house of culture – presentation of countries
 - It was exciting to experience a different lifestyle and environment.
 - I found the program wearisome at times (sightseeing speeches...).
 - The family was comforting and engaging.
 - I felt busy throughout most of the program (das good).
 - Ok so overall like a solid 9/10.
-